

IEGĀJIS

DZEJAS IZLASE

KLĀVS ELSBERGS

IEGĀJIS

DZEJAS IZLASE

821-174-1
EI 800

Guntas Plotkas maketa un vāka dizains

Klāvs Elsbergs
IEGĀJIS. Dzejas izlase

Sakārtojusi *Irēna Auziņa*

Apgāda vadītāja *Vija Kilbloka*

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA,
K. Valdemāra ielā 6, Rīgā, LV-1010.
Red. nr. L-4363.
Jelgavas tipogrāfija

Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs. Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā.

© Klāvs Elsbergs
© Sakārtojums, Irēna Auziņa, 2005
© Izdevums, mākslinieciskais noformējums,
Apgāds Zvaigzne ABC, 2023
ISBN 978-9934-31-766-8

jo manā pasaulē sniegi snieg
manā pasaulē būdiņa sniegos
manā pasaulē būdiņā krāsns
un tajā krāsnī ir guns

ja kāds reiz ieklīdīs pasaulē manā
tad lai viņš tajā būdiņā iet
tad lai viņš uzsilda ūdeni krūzītē
iedzer tēju un uzpīpo

LUCAVSALA

manai vecaimātei

Pavasaris

zeme šķauda puņķojas zeme
zeme zem brunčiem palien
paskaties knisli ko zeme dara
un būdā zem sola palien
nav vaļas mans knauķi
ja vajag – aiz būdas

mans zemes stūrīt's ir pamodies
mans zemes stūrītis sūdzas

pirmoreiz šogad ieskanas gaiss
aiz mums uz mājām mēs ejam
es turos pie raženās stērbeles
un skatos uz zemes kail – dejām

nāk vējš sit logus ciet vaļā
plēš plēves ciet vaļā
apsēžas zemenes plēš
sēž puķu sīpolus stāda
kārkli pirksteļiem rāda
te

vēja āda zirņu ķeburos žāvējas
vējš ūdeni deldē pēdas dzēš
es visu redzēju vējš

čīkst pumpis vējš vīlē
savas kameras restes
es to ar lāpstu ar zobinu
kolonisti lejkannām stāvām
kā āvām – nosargāt dobes

Rudens

tīkli izmesti putniem
izmesti putniem un ķiršiem
vecis ar nēšiem nāk
pie trausliem šī meža viršiem

ar vienu sitienu biedēkli iedzen
par caurumu zemes būs mazāk
jau rudens jāj raudu zirģeli
kā veča bērniņas kazaks

tas dzīvnieks liek kājas
tik manīgi
un paliek veseli krūmi
un nopūšas vecis
cik svētīgi tas
ka reizēm bez bērniem
nav drūmi

es eju apgrauzt ābeles
dziļš sniegs vēl stieg man kājas
un vecā goba ceļmalā
ar plinti mastā stājas

ar ausaino mēs tiekamies
un ķepas silti spiežam
un savā autiņbrālībā
aiz rožābeles danci griežam

un apse nolaiž gunspagali
spīd blašķe mēness gaismā
mēs metam mieru skatāmies
kā māsas dobes laistās

un paliek zemei mazbērni
no mūsu atnāciena
mēs nācām apgrauzt ābeles
nakts palagos mēs vieni

es klusi rādīšu – tu aizej tur pa ceļu
tu vientulīga ej starp diviem sniega klajiem
es rādīšu kā es no peļķes smeļu
un sniega ūdeni pie karstās pieres ceļu
kā mana seja raud par vārdiem vienīgajiem

cik daudz ir šoziem nāves pelēkajā gaisā
cik ātri pakāries ir maigais rietumvējš
un tavas drēbes tavas acis skaistās
kā pelni rūsgani pār mitro sniegu kaisās
un pār šo muļķīti kas kaukdams grāvī sēž

viņš piecelsies un noskrāpēs tos dubļus
(vairs viņu neredzēs pie kādas kājām klūpam)
ar ledu noskrāpēs tos ārstējošos dubļus
un resnai bufetniecei atdos piecus rubļus
un uzpīpēs un runāsies ar žūpām

es klusi rādīšu – tu ej uz vientulību
ar manu parakstu uz maigās baltās ādas
ar cigareti raksta nebūtību
ar sniega piku raksta mīlestību
ar lūpām raksta atvadas uz ādas

klip klap
kādi vientuļi soļi
kādi tukši šai parkā soli
klip klap

meitenes kāpēc
jūs nelasāt romānus
taisni jums jau
viņi ir domāti

klip klap
kādas akācijas
kādas vienkāršas sadzīves negācijas

atskan un atbalso
manus čukstus
kā ilgu pilnas sirsniņas pukstus
klip klap

dzīvīte dzīvīte
kam tu man devi
tādu divvientulību
ar sevi

smaržo un viņoņas kustināts gaiss
krūmā sēd nelabais